

ДЪРЖАВЕНЪ

ВЪСТНИКЪ.

До г. Н. Северин поименно поимено
при Моричов. Окр. Свѣтъ
в Моричово

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

издава

сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ равноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му

ГОД. V.

СОФИЯ, сѣбота 12 ноемврий 1883 год.

БРОЙ 122.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

No. 891.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля,
Князь на България,

По предложението на Нашия Министръ на Финанситѣ направено Намъ съ докладътъ му, отъ 13 октомврий подъ No. 25560 и съгласно съ мнѣнието на Държавний Сѣвѣтъ, ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ правилника за дѣлопроизводството на митарственнитѣ учреждения въ Княжеството.

II. Исполнението на тоя указъ възлагаме на Нашия Министръ на Финанситѣ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 15 октомврий 1883 година.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

Докладъ до Негово Височество

No. 25560.

Господарю!

На основание указа на Ваше Височество подъ No. 687 съ отношение отъ 29 августъ подъ No. 20,836 внесохъ въ Държавний Сѣвѣтъ на преглеждане преработения въ Министерството „правилникъ за дѣлопроизводството на митарственнитѣ учреждения въ Княжеството.“ Държавния Сѣвѣтъ съ отношението си отъ 3 текущий подъ No. 955 ми проважда казания правилникъ, тъй както е приетъ отъ сѣвѣта въ извънредното му засѣдание отъ 26 септемвр. т. г.

Правилника несъдържа нѣкои нововведения, а само въ него сж сгруппирани наставленията въ съществующия сега правилникъ и тѣзи които не се съдържатъ въ него и които Министерството е до сега давало за ръководство съ свои предписания, на основание духа и смисъла на митарствения уставъ. Този правилникъ имамъ честь да представя на одобрението на Ваше Височество за да се тури въ дѣйствието.

Ако Ваше Височество удобрявате това мое предложение, то най покорно моля да благоволите да подпишете тукъ приложения за тѣзи цѣль указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ слуга и вѣренъ подданикъ.

София, 13 октомврий 1883 год.

Подписалъ:

Министръ на Финанситѣ: Г. Д. Начовичъ.

ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

дѣлопроизводството на митарственнитѣ учреждения въ Княжеството.

ГЛАВА I.

Общи положения.

§ 1. Митарственнитѣ учрѣждения въ Княжеството сж отъ два вида: а) митници и б) митарствени пунктове. Митницитѣ се дѣлятъ на петъ класса.

§ 2. Всички чиновници въ една митница, както и подвѣдомственнитѣ имъ писарѣе и стражарѣе отъ митарственнитѣ пунктове и погранични постове, се подчиняватъ на митарственнитѣ управители.

§ 3. Съдържанието на служащитѣ при митницитѣ, митарственнитѣ пунктове и пограничните постове, сжцо и другитѣ разноси, се отпущатъ отъ окръжнитѣ ковчежничества по общитѣ основания.

§ 4. Всѣка митница и митарственъ пунктъ иматъ печатъ който, около държавния гербъ, носи надписъ: „Еди коя митница или митарственъ пунктъ“. Тоя печатъ както и клецитѣ за опломбировање стокитѣ и скъпоцѣнитѣ издѣлия, се даватъ отъ Министерството на Финанситѣ.

ГЛАВА II.

За писмоводството.

§ 5. За писмоводството и архивата на митницитѣ се държатъ слѣдующитѣ книги: 1) входящий журналъ, 2) исходящий журналъ, 3) разсилна книга и 4) списъкъ на дѣлата.

§ 6. Всички писма и телеграмми, адресирани до митницата и пунктоветѣ, се отварятъ първитѣ отъ управителя, а вторитѣ отъ писаря. Слѣдъ прочитанието имъ, тѣ записватъ на горния край датата на получвагьето, и като направятъ нуждната резолюция, предаватъ ги на надлѣжното лице, за да ги внесе въ входящий журналъ по обр. No. 4, като забѣлѣжи върхъ тѣхъ № по редъ отъ журнала и № на дѣлото.

§ 7. Книжата, които излизатъ отъ митарственнитѣ учрѣждения, се подписватъ отъ управителя и приподписватъ отъ секретаря, а гдѣто нѣма такъвъ — отъ писаря.

§ 8. Черновката се записва въ исходящия журналъ (обр. 2), номерътъ отъ който се забѣлѣзва, както върху черновката, така и върху оригинала.

Черновката трѣбва да носи имената на ония лица, които сж подписале оригинала.

§ 9. Пакетитѣ се предаватъ по принадлежностъ, заедно съ разсилната книга (обр. № 3), въ която се расписва получателтъ.

§ 10. Конфиденциалнитѣ книжа се записватъ въ входящий и исходящий журнали отъ самия управитель, съ обозначение само отъ кого сж тѣ получени, или кому се отправятъ: тѣ се пазятъ у него тайно по особенъ описъ.

§ 11. Исполненитѣ книжа се зашиватъ въ съответствующето дѣло и записватъ въ описа (обр. № 4), който стои въ началото на дѣлото. Всичкитѣ листове на дѣлото

се номероватъ, а слѣдъ свършването му се пронизватъ, подпечатватъ и завѣрватъ отъ секретаря, или, ако такъвъ нѣма, — отъ писаря.

Забѣлѣжка. Официалний вѣстникъ се пази за всѣка година отдѣлно.

§ 12. Списъкътъ на дѣлата се съставя по обр. № 5; той за всѣка една година се написва въ особна тетрадь и се намира при дѣлата.

§ 13. Писмоводството се сключва въ края на всѣкоя година. Ако би да се извадятъ нѣкои книжа отъ минжло-годишнитѣ дѣла, въ такъвъ случай на мѣстото имъ се гужда единъ листъ бѣла хартия, съ обозначение, кой ги е извадилъ, и въ кое дѣло и въ коя година сж прѣнесени.

§ 14. Оригиналнитѣ циркуляри отъ Министерството се ушиватъ въ съответствующето дѣло, а прѣписи отъ тѣхъ се гуждатъ въ едно дѣло за всичкитѣ циркуляри.

ГЛАВА III.

За внасянето на стокитѣ.

§ 15. Когато нѣкой корабначалникъ на частенъ корабъ или параходъ не представи въ митницата изискуемия отъ чл. чл. 23 и 55, п. 3, отъ митарственния уставъ оригиналенъ манифестъ, той на мѣсто него подава манифестъ по обр. № 6, въ който обяснява причинитѣ за нѣмание оригиналния манифестъ. Тоя манифестъ се потвърждава отъ управителя на митницата, портовия началникъ и магазинера.

§ 16. Отъ подаванетоъ манифестъ изобщо се освобождаватъ: а) преносачитѣ на разни стоки съ малки каици и въ малки количества по между съседнитѣ градове; б) стокитѣ, пренасяни отъ едно пристанище въ друго и в) стокитѣ, които пристигватъ въ сухопѣтнитѣ митници и въ пунктоветѣ.

§ 17. Ако въ параходитѣ или корабитѣ, въ които има стоки, назначени и за други пристанища, нѣматъ отдѣленъ манифестъ за пристанището, гдѣто стожатъ, корабначалникътъ трѣбва да представи въ митницата общия оригиналенъ манифестъ, наедно съ едно извлечение по образецъ № 7 за стокитѣ, предназначени за стоваряне въ това пристанище. Слѣдъ стоварянето на стокитѣ, митницата възвръща общия манифестъ на корабначалникътъ, като покаже въ него количеството на стоваренитѣ стоки и номера на извлечението. Общия манифестъ трѣбва непремѣнно да се задържи въ послѣдната митница, гдѣто корабътъ извади всичката стока.

§ 18. Манифеститѣ, извлеченията и провѣрителния листъ (Revisions-liste) се записватъ въ книгата по обр. № 8, отъ която имъ се поставя номеръ по редъ, а стокитѣ, слѣдъ приемането имъ, записватъ се на приходъ въ магазинната книга (обр. № 9).

Ако би при приемането на стокитѣ да излѣзатъ по-малко или повече колето отъ показанитѣ въ манифеста или провѣрителния листъ, въ такъвъ случай по-малкото колето не се взематъ въ внимание, а се записватъ на приходъ само повечето. Съставяний въ тоя случай актъ (чл. 55, п. 4, отъ митарственния уставъ) се залѣпя при манифеста или се написва върху него.

Забѣлѣжка I. Въ магазинната книга могатъ да се записватъ и всички ония стоки, които се влагатъ въ митарственния магазинъ, като донесени отъ други пристанища, или като транспортни, транзитни и износни; а конфискуванитѣ стоки и тѣхното влагане става съ обявление по обр. № 10.

Забѣлѣжка II. Не се записватъ въ магазинната книга багажитѣ на пѣтницитѣ, които се носятъ отъ параходнитѣ общества срѣщу багажна расписка (gereck-récepisse), ако и да сж тѣ записани въ провѣрителната листа (Revisions-liste).

§ 19. Магазинната книга се държи и въ сухопѣтнитѣ митници, но само за ония стоки, които се оставятъ подъ надзора на митницата, за по-дълго врѣме отъ 24 часа, съ цѣлъ да се вземе слѣдуюемия за тѣхъ магазинажъ. Доносителътъ на такива стоки, слѣдъ истичането на рѣчения срокъ трѣбва да ги обяви съ особенъ листъ по обр. № 10, а митницата, слѣдъ като провѣри вѣрността на теглото, записва ги въ магазинната книга.

Обявленията се записватъ въ входящия журналъ и се испращатъ своеврѣменно въ Министерството въ отдѣлни връзки.

§ 20. Едноврѣменно съ представението удостовѣрение, изискувано отъ чл. 55, п. 7, отъ митарственния уставъ, притѣжателитѣ на стокитѣ, заедно съ другитѣ документи (чл. чл. 27 и 52 отъ митарственния уставъ) сж длѣжни да представятъ на митницата декларация, въ два еднообразни екземпляра, върху бланки, получени отъ митницата, срѣщу една такса отъ 10 ст. за всѣки листъ.

Забѣлѣжка. Въ голѣмитѣ митници продаванетоъ бланки се възлага отъ управителя върху одного отъ младшитѣ чиновници, който и отговаря за стойността на предаденитѣ нему бланки.

§ 21. Декларациитѣ за вноснитѣ стоки (обр. № 11) трѣбва да бждатъ изпълнени отъ страна на търговеца до 10 стѣлбъ, и то безъ заличване и истъргване; въ противенъ случай тѣ се не приематъ. — Тѣзи декларации, придружени съ товарителнитѣ документи (fraht-brief, Poliza de cargo и пр.) се подаватъ на управителя на митницата, който провѣрява само първитѣ 6 стѣлба, и като направи нуждитѣ бѣлѣжки за намѣреното въ тѣхъ, записва ги въ книгата по обр. № 21 и имъ поставя отъ нея номеръ по редъ.

Декларациитѣ записани веднѣжъ въ тая книга, не могатъ по никой начинъ да бждатъ унищожени.

Забѣлѣжка. При подписванетоъ декларацията управителятъ внимава, щото бѣлѣжитѣ и подписътъ му върхъ нея да слѣдватъ непосредственно изложенията на търговеца. За да не се правятъ прибавки, слѣдъ указания въ чл. чл. 29 и 31 отъ митарственния уставъ срокъ.

§ 22. Търговцитѣ, когато приематъ отъ митницитѣ стокитѣ си чрѣзъ други лица, не могатъ да се отказватъ отъ послѣдствията, изложени въ чл. чл. 28 и 36—41 отъ митарственния уставъ.

§ 23. Подписанитѣ отъ управителя декларации се прегледватъ и оцѣняватъ въ митницата отъ I, II, III и IV° классъ отъ оцѣнителитѣ, въ V° классъ — отъ самия управитель, а въ пунктоветѣ отъ писаритѣ.

Забѣлѣжка. Доклѣ декларацията не се подпише отъ управителя, оцѣнителътъ не бива да пристѣпва къмъ прегледванетоъ.

§ 24. За всичко, що се покаже при прегледванетоъ на стокитѣ, оцѣнителътъ прави собственорѣчни бѣлѣжки въ 11—20 стѣлбове, въ единий екземпляръ на декларацията.

При това той внимава, щото тарифнитѣ стоки да бждатъ показани съ тарифното имъ наименование, а количеството споредъ теглото, броя или мѣрлата, съобразно съ единицата, по която се плаща митото. Нетарифнитѣ обаче стоки се записватъ съ общеупотрѣбителното имъ въ търговията име, съ показване количеството имъ въ оная единица, съ която тѣзи стоки се продаватъ на цѣло (en gros).

§ 25. На стокитѣ, които не сж оцѣнени въ тарифата, прѣди да се вземе законното мито, се спада при оцѣняванетоъ 10% отъ пазарнитѣ имъ цѣни на цѣло (en gros).

§ 26. Като покаже оцѣнението и слѣдуюето мито, въ единий екземпляръ на декларацията, оцѣнителътъ забѣлѣзва въ другия екземпляръ общата сума на оцѣнението и митото, и слѣдъ това праща декларациитѣ при бухгалтера за провѣрка и прѣсмѣтване останалитѣ митарствени сборове.

Забѣлѣжка I. Търговецътъ, преди да се представи прѣдъ бухгалтера за пресмѣтване митото, явява се при магазинера, който забѣлѣзва на декларацията, слѣдва ли да се плати магазинажъ и въ какъвъ размѣръ.

Забѣлѣжка II. Търговецътъ, ако пожелае, може да си препише, въ втория екземпляръ отъ декларацията, подробното оцѣнение на стокитѣ и митото.

§ 27. Ако търговецътъ се не съгласи съ оцѣнението, направено отъ оцѣнителътъ, въ такъвъ случай въпросътъ се рѣшава въ митницитѣ I, II и III классъ отъ управителя и секретаря, а въ IV° и V° классъ отъ управителя и писаря.

Забѣлѣжка. Несъгласието върху оцѣнението се взема въ внимание само, ако стокитѣ сж по оцѣнение (ad valorem).

§ 28. Спомѣнитѣ въ предходния § лица, слѣдъ 24 часа отъ първото оцѣнение, взематъ въ съображение както несъгласията на търговеца, така и качествата на стокитѣ, наедно съ обяснението на оцѣнителя и, споредъ това, повишаватъ, намаляватъ или приематъ първоначалното оцѣнение, и за всичко туй правятъ отмѣтка въ декларацията, въ рубриката за бѣлѣжки.

§ 29. Когато при първото или второто оцѣнение се рѣши да се вземе митото въ натура, взетитѣ стоки се

предаватъ за хранение на магазинерътъ, който ги записва въ книгата по обр. No. 13.

§ 30. Бухгалтера, слѣдъ като провѣри въ декларациитѣ умножението и събиранieto на цифритѣ, също и пресмѣтаньето на митото, и изложи въ надлѣжната книга всичкитѣ митарственни, акцизни и други сборове, праща декларациитѣ на касиера за исплащанье.

§ 31. Митото на тарифнитѣ и нетарифни стоки за вносътъ се смѣта по 8%, а за износътъ по 1% отъ стойността имъ.

Бандеролитѣ, магазинажътъ и глобитѣ се смѣтатъ, споредъ колкото е опредѣлено въ постановленията на митницата, въ тарифитѣ и въ уставитѣ за рѣченитѣ предмѣти.

Акцизъ на тумбекието за всѣка ока се взема по 2 лева и 25 стотинки, безъ да се облѣпва съ бандероли.

Акцизътъ на иностранния тютюнъ, таксата за материяла на бандеролитѣ бегликътъ и серчимътъ, правото за фабрикации и гербовъ сборъ се взематъ, споредъ особнитѣ за тѣхъ закони и правила.

Такса за всѣка една бланка за декларация се взема по 10 стотинки.

Освѣнъ горнитѣ взема се още и $\frac{1}{2}$ % отъ стойността на стокитѣ.

Забѣлѣжка. Митото се пресмѣта върху общата сума въ декларацията, а не отдѣлно за всѣкой видъ стока.

§ 32. Касиерътъ получава паритѣ и ги записва на приходъ въ кассовата книга по обр. No. 14, и слѣдъ като направи нуждитѣ забѣлѣжки въ декларацията, издава на търговеца квитанция по обр. No. 15, а самата декларация препраща обратно при бухгалтера. Послѣдний като препише отъ декларацията всички сборове въ надлѣжнитѣ рубрики на бухгалтерската книга обр. No. 16, и постави на нея номера отъ тая книга, задържа първия екземпляръ отъ декларацията, а втория, заедно съ квитанцията, испраща до магазинера.

§ 33. Свършенитѣ декларации и другитѣ обявления, съ които сѣ внесени пари въ кассата на митницата, се нареждатъ една слѣдъ друга по датата и номерътъ отъ кассовата книга, и тѣй наредени се ушиватъ въ една или повече мѣсечни връзки.

§ 34. Магазинерътъ отпуска изъ магазина срѣщу подписа на обявителя всичкитѣ показани въ декларацията му стоки, като направи нуждитѣ отмѣтки въ расходната страна на магазинната книга.

Забѣлѣжка I. Въ портовитѣ и сухопѣтнитѣ митници, гдѣто нѣма магазинеръ, неговата длѣжностъ се възлага на оцѣнителя, а гдѣто нѣма такъвъ на управителя.

Забѣлѣжка II. Манифеститѣ, провѣрителнитѣ листове, извлѣченiята отъ манифеститѣ и въобще всичкитѣ обявления, съ които се внасятъ стоки въ магазина, се ушиватъ по реда на номерата въ магазинната книга, безъ обаче да се пазятъ въ отдѣлни връзки.

§ 35. Върху митарственнитѣ управители, както и върху секретаритѣ, се възлага отъ врѣме на врѣме да провѣряватъ правилно ли е опредѣлено количеството на стокитѣ и, споредъ важността на резултата отъ провѣрката, да правятъ бѣлѣжки въ самата декларация, въ стълба „бѣлѣжки“, или да увѣдомляватъ Министерството на Финанситѣ.

ГЛАВА IV.

За изнасянъето на стокитѣ.

§ 36. Въ дѣлопроизводството за износнитѣ стоки отъ мѣстно происхождение пазятъ се въобще правилата за вноснитѣ стоки съ тая само разлика, че за тѣхъ се подава декларация по обр. No. 17.

Забѣлѣжка I. Въ магазинната книга се записватъ само ония стоки, които се влагатъ и престоиватъ въ магазина на митницата. При внасянъето имъ въ магазина, вложителътъ дава обявление по обр. No. 10, което се записва въ магазинната книга по обр. No. 9, и въ книгата за манифеститѣ по обр. No. 8.

Забѣлѣжка II. При изнасянъето добитъка, подлѣжащъ на бегликъ или серчимъ, митницитѣ вискватъ отъ търговеца свидѣтелство отъ общината, което да удостовѣрява, че сѣ платени тия налози. Това свидѣтелство се залѣпя при декларацията или пѣтническата квитанция.

§ 37. За товарянъето износни стоки въ голѣми количества на особни кораби, параходи или шлепове, се иска предварително дозволение по обр. No. 18 и се оставя париченъ залогъ до окончателното натоваранье на стокитѣ и пресмѣтанье митото.

§ 38. Даденото позволение се регистрира въ входящия журналъ, а най-сѣтнѣ се испраща до лицето, което държи смѣтка за товарянъето на стокитѣ. Слѣдъ това дозволенieto се залѣпя върху първия екземпляръ отъ декларацията.

§ 39. Частнитѣ кораби или параходи, натоварени съ износни стоки, не могатъ да се отлачватъ отъ пристанището безъ манифестъ, потвърденъ отъ митницата.

Тоя манифестъ става по обр. No. 6, и се записва въ книгата за манифеститѣ (обр. No. 8).

Забѣлѣжка. Малкитѣ ладии, каици, варки и пр., които пренасятъ между сѣсѣднитѣ градове стоки въ малки количества, не сѣ задѣлжени да иматъ манифестъ.

ГЛАВА V.

За пѣтническитѣ вещи.

§ 40. Нѣщата, които се внасятъ или изнасятъ отъ страна на пограничното население, както и ония, които пѣтничитѣ носятъ съ себе си или отдѣлно, обявяватъ се устно и се записватъ въ книгата по обр. No. 19, отъ която имъ се издава квитанция за полученитѣ митни права.

По сѣщия начинъ се отпускатъ и ония отъ пѣтническитѣ вещи, които сѣ донесени съ пощата или съ параходитѣ, споредъ чл. 184 отъ митарственния уставъ, отъ тѣхъ се изисква само квитанцията имъ да бѣде облѣпена съ нуждната гербова марка.

Вещитѣ на пѣтничитѣ, както: дрѣхы, обуца, долни дрѣхы, разни покѣщнини и др. под., които сѣ вече употребявани, пропускатъ се безъ мито и не се записватъ въ магазинната книга.

Прегледванъето на тѣзи нѣща и държанието книгата става отъ оцѣнителя или магазинера, а гдѣто нѣма такива отъ управителятъ или пунктовитѣ писарѣе.

Издадената квитанция, както и кочана, се подписва отъ лицето, което е прегледало стокитѣ и приело паритѣ.

§ 41. Събранитѣ сумми по пѣтническата книга ежечендѣлно се внасятъ и записватъ на приходъ въ кассовата книга съ обявление по обр. No. 20, подписано отъ лицето, натоварено съ прегледванъето пѣтническитѣ вещи.

Тоя обявление носи номера по редъ отъ бухгалтерската книга.

Касиерътъ, слѣдъ като получи паритѣ и ги запише на приходъ въ кассовата книга, издава квитанция по обр. No. 15. Тѣзъ квитанция заведующий пѣтническитѣ вещи залѣпя на кочана въ книгата по обр. No. 19, а обявлението, слѣдъ записванъето му въ бухгалтерската книга, туря се по редъ въ връзката на декларациитѣ.

Забѣлѣжка. Въ книгата по обр. No. 19, се събиратъ всичкитѣ постѣпили доходи и се преносятъ отъ единъ листъ на други. Събиранъето и пренасянъето на операцияитѣ става само за единъ мѣсець, а номера по редъ слѣдва за цѣла година.

§ 42. Отъ пограничнитѣ жители, когато минуватъ границата съ конѣе или волски кола, за не по-дълго врѣме отъ четири денонощия, също и когато прекарватъ храни за смиланье, не се иска за добитъка и хранитѣ имъ залога, предвиденъ въ чл. 185 отъ митарственния уставъ; само имъ се дава билетъ по обр. No. 21, откъсѣка на който, при връщанъето имъ, се представя въ митницата и се залѣпя при кочана.

Съ това право не се ползватъ кираджитѣ, талигджитѣ и другитѣ пѣтници, на които връщанието или престоиванъето въ Княжеството е неопредѣлено.

Забѣлѣжка. Залѣпванъето на тѣзи откъсѣци въ кочана не е задѣлжително по митницитѣ на Источно-Румелийската граница, докѣ трае безмитното пропусканье на тамошнитѣ произведения.

ГЛАВА VI.

За изнасянъето „на ново“ иностранны и внасянъето мѣстни стоки.

§ 43. Съ иностранныитѣ стоки, вносното мито, на които е платено при внасянъето имъ, се постѣпва както съ пѣтническитѣ вещи.

За тѣхъ се плаща само гербовата марка.

Забѣлѣжка. Тѣзи стоки се записватъ въ статистическитѣ свѣдѣния.

§ 44. При оцѣняванъето на новоизноснитѣ стоки (чл. 96 отъ митарственния уставъ) взематъ се предъ видъ пи-

смата, които би се представили, като: фактура, Fraht-brief или poliza de cargo.

Слѣдъ оцѣнението на стокитѣ, прави се постановление върху декларацията за изнасянието имъ на ново, което постановление се подписва отъ управителя, секретаря, оцѣнителя и магазинера и се пресмѣтватъ слѣдующитѣ митни права, а именно: полупроцентний и гербовий сборове, сжщо и таксата за бланкитѣ.

§ 45. Когато стоката се изнася на ново отъ нѣкое параходно общество, висква се отъ агенцията расписка (Récépisse), а когато се изнася съ частенъ корабъ, подобна расписка дава корабоначалникътъ.

Тия расписки се залѣпватъ при първия екземпляръ отъ декларацията.

§ 46. Когато стокитѣ, назначени за изнасяние на ново се внасятъ въ друго пристанище въ Княжеството, надлѣжната митница взема слѣдующото за тѣхъ вносно мито и $\frac{1}{2}$ % сборъ, ако такъвъ не е билъ дозетъ въ първата митница, и за това прави обяснение върху декларацията.

Въ случай, че търговецътъ не представи подобна декларация, $\frac{1}{2}$ % се взема напълно.

§ 47. Когато, споредъ чл. чл. 90 и 91 отъ митарственния уставъ, се конфискуватъ стоки, запрети за внасяние и неизнесени въ опредѣления срокъ, митницата иска обяснение отъ Министерството на Финанситѣ, което, споредъ важността на запрещението, се распореджа за уничтожението на стоката, или за продажбата ѝ въ полза на хазната.

Полученитѣ сумми отъ продажбата на такива стоки се записватъ като случаенъ доходъ.

§ 48. Въ случаитѣ, предвидени въ чл. чл. 97—104 отъ митарственния уставъ, трѣбва да се подава декларация, и то: за вносите вносна, а за износите износна.

Върху стокитѣ, обявени въ тѣзи декларации, се изпълнятъ формалноститѣ изложени въ чл. чл. 98—100 отъ митарственния уставъ и се правятъ еднообразни обяснения върху двата екземпляра отъ декларацията.

Отъ тѣзи стоки се взема $\frac{1}{2}$ % сборъ.

§ 49. Слѣдъ обратното внасяние или изнасяние на стокитѣ, за които се споменува въ чл. чл. 101 и 102 отъ митарственния уставъ, обявителътъ е длъженъ да подаде отъ ново декларация, въ която излага количеството на недостига. При тѣзъ декларация се залѣпва вторий екземпляръ отъ първата декларация, съ която врѣменно сж били внесени или изнесени стокитѣ.

Митницата като провѣри новоподадената декларация, дава ѝ нататъшенъ ходъ, споредъ общитѣ основания за декларациитѣ, и слѣдъ туй сменя положенитѣ върху стокитѣ пломби. Отъ тѣзи стоки не се взема $\frac{1}{2}$ % сборъ.

§ 50. За малкитѣ предмѣти, съ стойностъ не по-голяма отъ 300 лева, когато се внасятъ или изнасятъ за преработване или поправка, издава се само пѣтничка квитанция, която при възвръщанието ѝ се залѣпва при втората, пѣтничка квитанция.

По сжщия начинъ се постѣпва и съ празнитѣ бжчи, торби, човали, каси и пр., когато се внасятъ за купуване мѣстни стоки или се изнасятъ съ такива, но съ условие да се възвѣрнатъ празни.

При внасянието или изнасянието на такива предмѣти, въ декларацията или пѣтничката квитанция се забѣлѣзва и „еди какво ще се върне.“ За тѣхъ не се взема $\frac{1}{2}$ % сборъ, а само се плаща слѣдующата гербова марка.

§ 51. При вкарванието или искарванието добитѣци на паша, съгласно чл. 108 отъ митарственния уставъ, се подава декларация и се взема париченъ залогъ или порчителство за слѣдующото вносно или износно мито. При това за овцитѣ, козитѣ и свинѣтѣ се пазятъ слѣдующитѣ правила:

1.) При внасянието имъ заедно съ $\frac{1}{2}$ % сборъ се изисква беглика или серчима, които се записватъ на прихода, и

2.) При изнасянието имъ се иска свидѣтелство, издадено отъ надлежната община, че е платенъ бегликтъ или серчимътъ. Това свидѣтелство се залѣпва при декларацията.

Въ тѣзи случаи митницитѣ трѣбва върху всѣка декларация или пѣтничка квитанция да правятъ нужнитѣ постановления, като излагатъ мотивитѣ и указватъ на

членовѣтъ отъ митарственния уставъ, върху основанието на които е станжло извѣстно распореджане за стокитѣ; а върху гърба на квитанцията (обр. No. 15) бѣлѣжатъ, че „за еди какво количество добитѣкъ“ е взетъ бегликтъ или серчимътъ.

ГЛАВА VII.

За пренасяние стоки по вода отъ едно пристанище въ друго въ територията на Княжеството.

§ 52. Пренасянето стоки или други предмети по вода отъ едно пристанище въ друго става само съ словесно обявление.

Единъ отъ митарственнитѣ чиновници, по распореджанieto отъ управителя, записва тѣзи стоки въ обязательството (обр. No. 22), и слѣдъ като намѣри обявлението на търговеца върно, издава нуждния листъ, отрѣзанъ отъ обязательството.

§ 53. Иностраннитѣ стоки могатъ да се показватъ въ листѣтъ и подробно, а и съ общо наименование. Въ първия случай стокитѣ не се опломбириватъ, но въ втория — опломбирането е обязатено, и листѣтъ трѣбва да се изпълни въ всичкитѣ графи.

Когато се яви такъва стока, ако тя е опломбирана, митницата провѣрива само цѣлостта на пломбитѣ, знаковѣтъ, номерата и теглото, споредъ листѣтъ и слѣдъ туй ги освобождава; въ противенъ случай тя пристѣпя къмъ подробното преглеждане на стокитѣ. Расходването изъ магазинната книга на тѣзи стоки става споредъ листовѣтъ, номерата на които се записватъ въ надлѣжната рубрика.

Магазинерътъ поставя на листовѣтъ номеръ по редъ отъ магазинната книга и сетѣ ги зашива въ особена връзка за всѣки мѣсець отдѣлно.

§ 54. Когато търговецътъ поиска удостовѣрение за внесениѣ отъ него стоки въ пристанището, а особено за мѣстнитѣ произведения, такъво удостовѣрение му се издава отъ митницата по обр. No. 44. Това удостовѣрение се залѣпва при обязательството отъ митницата, която е издала листа.

§ 55. Ако съ единъ листъ се внасятъ мѣстни произведения въ нѣколко пристанища, въ такъвъ случай всѣка митница издава особно удостовѣрение за произведенията, които сж били внесени въ нейното пристанище. И тѣзи удостовѣрения се залѣпватъ при обязательството отъ митницата, която е издала листа.

Забѣлѣжка. Това правило се отнася за предметитѣ, носени съ частни кораби и каици. Колкото до стокитѣ, носени съ параходни общества, за тѣхъ трѣбва да има особенъ листъ за всѣко пристанище.

§ 56. За недостига отъ мѣстнитѣ произведения и за излишѣка на иностраннитѣ се приспособява чл. 103 отъ митар. уставъ.

§ 57. За мѣстнитѣ произведения митнитѣ права се обезпечаватъ съ париченъ залогъ, а за запретиѣ — съ залогъ или порчителство, което се прави върху обязательството.

§ 58. Паричний залогъ може да се възвѣрне на вложителя отъ първата митница, или отъ послѣдната; въ втория случай обаче трѣбва предварително да е билъ издаденъ депозитенъ листъ.

§ 59. Багажитѣ и покжщнитѣ, които се пренасятъ съ fracht-brief, придружаватъ се съ свободенъ листъ по обр. No. 22.

§ 60. Всичкитѣ стоки, ако притѣжателътъ имъ въстояние на 21 день отъ пристигането имъ въ митницитѣ, не представи изискуемия листъ или удостовѣрение за дѣйствителното имъ натоварване отъ едно Българско пристанище, подлѣжатъ на вносно мито.

Забѣлѣжка I. Покжщнитѣ и багажитѣ се освобождаватъ отъ мито, както и другитѣ безмитни стоки.

Забѣлѣжка II. Въ случай, че търговецътъ изгуби дадения му листъ, митницата, по писменно отъ него заявление, издава му удостовѣрение по обр. No. 44.

ГЛАВА VIII.

За транзита и транспорта.

§ 61. За стокитѣ, които се транзитиратъ или транспортиратъ въ Княжеството, подава се въ митницата декла-

рация въ два екземпляра, и то за транзитнитѣ по обр. No. 23, а за транспортнитѣ — по обр. No. 24.

Еднитѣ и другитѣ обаче подлежатъ на формалноститѣ, предписани за декларациитѣ на вноснитѣ стоки.

§ 62. При оцѣняванетоъ на транспортнитѣ стоки, митницата, въ която се плаща митото, нѣма да обръща внимание на първото оцѣнение, било то по-големо или по-малко, а оцѣнява стокитѣ, споредъ дѣйствителната имъ стойностъ.

§ 63. Споредъ суммата на слѣдующитѣ права, митницата взема отъ търговеца париченъ залогъ или поръчителство, което се прави върху обязательството и се подписва съвмѣстно отъ търговеца и поръчителя, и слѣдъ туй издава нуждния листъ, и то за транзита по обр. No. 25, а за транспорта — по обр. No. 26, като опломбира предварително колетитѣ.

Пломбитѣ се поставятъ само на ония колети, отъ които съ опломбирането се обезпечава изваждането или прибавянето на стокитѣ. Стокитѣ, насипани, необвързани, течноститѣ и животнитѣ не подлежатъ на пломби. Подобни стоки се записватъ въ книгата по обр. No. 27.

Забѣлѣжка I. Таксата на пломбитѣ се взема само когато е употребена пломбата.

Забѣлѣжка II. При опломбирането багажи и др. предмети, безъ формалноститѣ на транзита и транспорта, таксата за пломбата се взема съ пътнишка квитанция по обр. No. 19, въ която се правятъ нужднитѣ бѣлѣжки.

§ 64. Слѣтитѣ пломби отъ колетитѣ на пристигналитѣ транзитни и транспортни стоки се съхраняватъ въ митницата и, въ края на годината, се испращатъ въ Министерството на Финанситѣ; а самитѣ стоки се записватъ въ книгата по обр. No. 28, и завѣрения транзитенъ или транспортенъ листъ се връща на търговеца за представление въ първата митница.

§ 65. За транзитнитѣ стоки или за една частъ отъ тѣхъ, ако се не изнесатъ внѣ отъ Княжеството, плаща се вносно мито съ съблюденіе формалноститѣ за вноснитѣ стоки (чл. 126 отъ митарственния уставъ), и въ транзитния листъ се правятъ нужднитѣ обяснения, съ указание номера на декларацията или пътнишката квитанция, съ които е платено митото; транспортнитѣ стоки могатъ да се вложатъ и въ антрепозитъ въ другата митница, или да се изнесатъ на ново, споредъ чл. 90 отъ митар. уставъ, въ който случай се прави забѣлѣжка на транспортния листъ.

§ 66. Транзитнитѣ стоки се освобождаватъ отъ $\frac{1}{2}$ % сборъ, а транспортнитѣ плащатъ тоя сборъ въ вноската митница, която въ тоя случай се съобразява съ § 47 отъ настоящия правилникъ.

§ 67. Транзитнитѣ и транспортнитѣ листове се представятъ въ митницата заедно съ втория екземпляръ отъ декларацията; но, ако би да сж изгубени, въ такъвъ случай, митницата, като задържи стоката, изисква отъ първата митница преписъ отъ кочанитѣ (обр. No. 22 и 23) съ нужднитѣ обяснения, и слѣдъ туй прави по-нататъшни распоредания. Въ случай, че се изгуби само листътъ, слѣдъ като е билъ удостовѣренъ отъ втората митница, то, първата по прошение отъ търговеца, издава удостовѣрение по обр. No. 44.

§ 68. При транзирането овци, кози и свинѣ съ париченъ залогъ, се обезпечава не само митото, но и беглика или серчима. Залогътъ за серчима и беглика се записва на приходъ, ако въ разстояние на единъ мѣсець добитъкътъ се не изнесе.

Забѣлѣжка. Въ случай на просрочване износната митница не възвръща тоя залогъ, а само увѣдомява за това вноската митница, която е издала депозитния листъ.

§ 69. Удостовѣренитѣ транзитни или транспортни листове се препращатъ въ края на мѣсеца, заедно съ другитѣ книжя, въ Министерството на Финанситѣ, а кочанитѣ имъ — въ края на годината.

ГЛАВА IX.

За антрепозитнитѣ стоки.

§ 70. Внасянето стоки въ антрепозитъ се разрешава отъ Министерството на Финанситѣ, само когато митнитѣ и акцизни сборове за тѣхъ не сж по-малки отъ 4000 лева.

§ 71. За антрепозитнитѣ стоки се подава декларация въ два екземпляра по обр. No. 11, върху която се пресмѣтва и заплаща само гербовий сборъ и таксата за бланки, а митото, акцизътъ и — $\frac{1}{2}$ % сборъ се смѣтатъ и заплащатъ при всѣко изваждане на стокитѣ тдѣлно.

§ 72. Изискванетоъ отъ чл. 147 на митар. уставъ за дължение или поръчителство се прави по обр. No. 29 и се записва въ входящия журналъ.

§ 73. Внасянето стокитѣ въ антрепозита и изнасянето имъ става винаги въ присѣтствието на назначения отъ управителя чиновникъ и нуждното число стражарѣе. Тоя чиновникъ, преди да се подпишатъ декларациитѣ отъ управителя, било за внасяне или изнасяне, се расписва върху тѣхъ съ забѣлѣжка, че дѣйствително обявеното количество е внесено или изнесено въ негово присѣтствие.

§ 74. За всѣки антрепозитъ се държи особна смѣтка въ книгата по обр. No. 30, въ която стокитѣ при изнасянето имъ се записватъ на приходъ, а при изнасянето имъ изъ антрепозитъ, — на расходъ.

§ 75. При всѣко израждане отъ антрепозитъ стоки, антрепозитаринътъ подава нова декларация, въ която на горния край се написва изъ „антрепозитъ“, а предъ подписа на управителя „настоящитѣ стоки сж отъ първата антрепозитна декларация, No. еди кой, отъ еди коя дата и година.“

Забѣлѣжка. Оцѣняванетоъ на стокитѣ въ послѣдующитѣ декларации, трѣбва да бжде винаги съгласно съ първоначалната антрепозитна декларация.

§ 76. Изъ антрепозита немогатъ да се изваждатъ стоки, митото и другитѣ сборове на които сж по-малко отъ 400 лева.

§ 77. При стоваренитѣ веднѣжъ антрепозитни стоки, антрепозитаринътъ може да прибавя нови стоки, но съ това непремѣнно условие, щото митото и др. сборове на прибавенитѣ стоки, да не е по малко отъ 1000 лева.

Тѣзи прибавки се записватъ въ антрепозитната книга, при първитѣ стоки на антрепозитарина, и въ подадената за тѣхъ декларация се упоменава за първата.

§ 78. Недостигъ въ антрепозитнитѣ стоки не се признава, и антрепозитаринътъ, при най-послѣдното имъ изваждане, длъженъ е да плати напълно слѣдующитѣ митни и акцизни права.

ГЛАВА X.

За пощенскитѣ пакети.

§ 79. Пощенскитѣ пакети, назначени за градоветѣ гдѣто има митници, се предаватъ отъ пощенската станция въ митницата съ манифестъ по обр. No. 31 и се записватъ отъ магазинерина въ магазинната книга по обр. No. 9.

Тѣзи пакети се отпускатъ отъ митницата само, слѣдъ като притѣжателътъ имъ представи пощенска декларация, исплатена и облѣпена съ гербова марка 25 стотинки.

§ 80. За пакетитѣ, назначени за вжтрѣшни градове, гдѣто нѣма митници, пограничната пощенска станция сема преписъ отъ декларацията по обр. No. 32, и наедно съ оригинала го испраща въ митницата. Ако въ декларацията е обявена цѣната на пакетитѣ, митницата като пресмѣтне и запише слѣдующето и $\frac{1}{2}$ % сборъ върху оригинала и преписа, ржководяща се отъ цѣната показана въ левове, въ копията на пощенската декларация, оригинала възвръща обратно на пощата, а преписа задържа и записва въ книгата по обр. No. 33; въ противъ случай, (когато пакета е безцененъ), тя прилага само печатъ върху оригинала, а въ преписа и книгата прави нужднитѣ бѣлѣжки, слѣдъ като получи увѣдомление отъ станцията за стойността на пакетитѣ.

§ 81. Началникътъ на вжтрѣшната станция съ оцѣненитѣ отъ митницата пакети постѣпва, съгласно съ чл. чл. 204 и 205 отъ митарственния уставъ, а при неоцѣненитѣ, въ случай че самичкъкъ неможе да направи оцѣнението, привиква двама вѣщи людѣе за тая цѣль и отъ общата стойностъ взема $8\frac{1}{2}$ % за вносно мито и полупроцентенъ сборъ.

Заедно съ квитанцията за внесеното въ ковчежничеството мито, пощенската станция препраща въ митницата и единъ описъ по обр. No. 34 за пакетитѣ. Слѣдъ получ-

ванъето имъ, митницата прави нужднитъ заблѣжки въ книгата по обр. No. 33 и записва суммитъ изобщо за цѣлъ единъ мѣсець, както на приходъ, тъй и на расходъ въ кассовата книга, съ показание вида на монетитъ.

Въ бухгалтерската книга се записватъ сжщитъ сумми тоже на цѣло въ рубриката „вносно мито“, а за статистиката — онова изъ рубриката „какво съдържа“, отъ копията на пощенската декларация.

§ 82. Когато, при отварянъето на пакетитъ, назначени за вътрѣшнитъ градове, се окажатъ тютюни или скъпоцѣнни издѣлия, подлѣжащи на пломби, начальникътъ на станцията, слѣдъ като вземе митнитъ права, полага върху издѣлията пломби съ *пощенскитъ клѣщи*, на всѣко парче по една, а тютюнитъ предава на финансовия чиновникъ, за да изиска отъ притѣжателя акциза и бандеролния сборъ; а когато се окажатъ предмети, показани въ букви *г, д, е*, на чл. 3 отъ митарственния уставъ, той ги освобождава отъ мито, ако то и да е пресмѣтнато отъ митницата, за което и я увѣдомява.

§ 83. При изнасянъето вънъ отъ Княжеството внесенихъ веднѣжъ пакети, не се съблюдаютъ формалноститъ за изнасянитъ на ново стоки, а само станцията извѣстява за това писмено митницата, за да освободи пакетитъ, като заблѣжи въ магазинната книга датата и номера отъ отношението на станцията; сжщо станциитъ увѣдомяватъ митницата и за ония отъ вътрѣшнитъ пакети, когато случайно тѣ се връщатъ обратно задъ границата, и на това основание митницата прави нужднитъ блѣжки въ кн. обр. No. 33, съ указание номера, датата и годината на това отношение.

§ 84. Пощенскитъ пакети изобщо се освобождаватъ отъ магазинажъ.

§ 85. При отварянъето пакетитъ въ вътрѣшнитъ станции трѣбва да се обръща внимание, да не би тѣ да съдържатъ стоки, внасянието на които е запретиено отъ Министерството на Финанситъ.

§ 86. Пощенскитъ вътрѣшни станции, задължаватъ притѣжателитъ да облѣпватъ декларациитъ съ гербова марка отъ 25 стотинки, ако митото на стокитъ е по-малко отъ 10 лева и съ 50 стотинки, ако е по-големо.

ГЛАВА XI.

За консулскитъ вещи.

§ 87. Всички вещи и предмети, назначени за собствено употрѣбление на дипломатическитъ агенти, консули и вице-консули, живущи въ града, гдѣто има митница, отпущатъ се безъ прегледванъе и безъ митни и други сборове, съ пѣтничка квитанция, върху кочана на която се залѣпва подадената декларация по обр. 35.

Заблѣжка. Нѣщата на консулитъ, живущи въ столицата, се освобождаватъ отъ Софийската митница, както и отъ крайграничнитъ митници, по особнитъ наставления отъ Министерството на Финанситъ.

ГЛАВА XII.

За двувластнитъ имоти.

§ 88. Пограничнитъ земледѣлци, които притѣжаватъ двувластни имоти, когато внасятъ или изнасятъ нѣкои отъ предвиденитъ въ чл. 211 отъ митарственния уставъ предмети, подаватъ прошение въ митницата, която имъ издава откритъ листъ по обр. No. 36. Тоя листъ, слѣдъ връщанието на предметитъ се задържа въ митницата.

§ 89. При първото прошение притежателитъ на двувластни имоти прилагатъ свидѣтелство, издадено отъ общината, гдѣто се намиратъ имотитъ, въ удостовѣрение на това, че сж дѣйствително стопани на тѣзи имоти или ги иматъ подъ наемъ.

Тия свидѣтелства иматъ сила за една година. Свидѣтелствата за двувластнитъ имоти по островитъ на Дунава се издаватъ отъ общината, въ която живѣе притѣжателитъ.

Заблѣжка. При послѣдующитъ прошения не се изискватъ подобни свидѣтелства.

§ 90. Когато се изнасятъ овци, кози и свинѣе, принадлежащи на стопани отъ двувластни имоти, които се намиратъ задъ границата, митницата изисква свидѣтелство, издадено отъ общината, за платения бегликъ или серчимъ; а когато се внасятъ отъ стопани на двувластни имоти, които се намиратъ отсамъ границата, тя изисква

беглика или серчима и ги записва на приходъ въ кассовата книга съ обявление по обр. No. 20, срещу което издава квитанция по обр. No. 15.

ГЛАВА XIII.

За паричнитъ залози (депозититъ).

§ 91. Паричнитъ залози биватъ отъ двѣ категории:

1) залози, оставени въ митницитъ за обезпечение на митнитъ права до натоварванъето мѣстни износни произведения или до растоварванъето вносни иностранны стоки. Слѣдъ окончателното натоварванъе или растоварванъе на стокитъ, тия залози се преобрѣщатъ въ митни права отъ самата митница, въ която сж оставени, и

2) залози, оставени въ една митница за обезпечение на вноса, износа, транспорта или транзита и пр. тѣ се повръщатъ или отъ самата митница въ която сж оставени, или отъ друга митница.

§ 92. Когато се представи случай отъ първата категория, залогътъ се записва въ квитанционната книга за залозитъ. Слѣдъ като се свърши товарянъето или растоварянъето на стокитъ, задържатъ се отъ залога на слѣдующитъ митни права, правятъ се нужднитъ блѣжки върху гърба на кочана отъ речената книга, и се залѣпва издадената квитанция при декларацията, съ която е платено митото; а когато се представи случай отъ втората категория, залогътъ се записва въ книгата по обр. No. 37, като се раздѣля, споредъ наименованията на доходитъ.

§ 93. При оставянъето париченъ залогъ отъ втората категория, притѣжателитъ е длѣженъ да заяви на митницата, гдѣ желае да му се върне залогътъ, — въ сжщата митница или въ друга нѣкоя; въ послѣдния случай тя, заедно съ квитанцията му, издава и депозитенъ листъ по обр. No. 38.

§ 94. Паричний залогъ, срещу който е издаденъ депозитенъ листъ, може да се върне въ първата или втората митница.

§ 95. При възврѣщанъето залога съ депозитенъ листъ или безъ него, издадената депозитна квитанция се залѣпва при кочана, а паритъ се издаватъ въ монети, каквито сж били оставени, или по нѣманъе на такива, въ сребро, срещу расписка върху гърба на квитанцията и депозитний листъ.

Заблѣжка. За удостовѣрение личността, изисквано отъ чл. 185 отъ митарственния уставъ, може да служи и паспортътъ.

§ 96. Показаната въ депозитния листъ сума се записва на расходъ напълно. Въ случай, че се окаже недостигъ въ стоката, или сж направени нарушения на устава, слѣдующитъ митни права и други сборове се отбиватъ отъ тая сума и се записватъ на приходъ съ особена декларация или пѣтничката квитанция, въ които се блѣжатъ номерата на депозитнитъ листове, и обратно.

При оцѣнението на недостига въ стокитъ се взематъ въ съображение обясненията въ издаденитъ отъ първата митница книжа, които придружаватъ стокитъ.

§ 97. Исплащанъето на депозитнитъ листове става отъ доходитъ на митницата и се записва на расходъ въ кассовата книга, а самитъ листове, като се залѣпни при тѣхъ и депозитната квитанция, се пазятъ при ковчежническитъ квитанции.

Слѣдъ всѣкое исплащанъе на депозитнитъ листове, митницата е длѣжна веднага да увѣдоми за това оная, която ги е издала.

§ 98. Паричнитъ залози, когато се заплатятъ отъ друга митница или когато срокътъ е истекълъ, се записватъ отъ първата митница на приходъ въ кассовата книга съ обявление по обр. No. 20, като се направятъ за това нужднитъ блѣжки върху кочана на квитанционната книга.

§ 99. Суммитъ отъ залозитъ се записватъ въ кассовата книга изобщо, а въ бухгалтерската — въ отдѣлнитъ рубрики, както сж взети.

§ 100. Митарственнитъ пунктове могатъ да приематъ и да възврѣщатъ парични залози само въ случаитъ, показани въ чл. 185 отъ митарственния уставъ; но когато исплащатъ депозитенъ листъ, тѣ сж длѣжни да извѣстяватъ за това митницата, подъ вѣдомството на която се намиратъ, за да изпълни тя прописаното правило, въ втората алинея на § 97 отъ настоящия правилникъ. Испла-

тенитъ отъ тѣхъ депозитни листове се предаватъ на митницата като пари.

ГЛАВА XIV.

За кассовото смѣтководство и за пазянѣе и расходванѣе постѣпалитѣ доходи.

§ 101. За единица на паричното смѣтанѣе въ митницитѣ служи левътъ и стотинката.

Митнитѣ и други сборове, по-големѣ отъ 20 лева, се плащатъ въ злато. Суммитѣ, сжщо и доплащанията, помалки отъ 20 лева, се плащатъ въ сребро. Но митнитѣ сборове на солта се плащатъ винаги въ сребро.

Мѣднитѣ български монети се приематъ за исплащанѣе или доплащанѣе не повече отъ единъ левъ.

§ 102. За кассовото смѣтководство се държатъ слѣдующитѣ книги: 1) кассова, по обр. No. 14; 2) квитанционна, по обр. No. 15, и 3) депозитна квитанционна, по обр. No. 37.

§ 103. Въ кассовата книга се записватъ, въ особни статии, всичкитѣ приходи и расходи съ обозначение вида на монетитѣ, които всѣки вечеръ, слѣдъ прекращение на работата, се преброяватъ и се записватъ въ особеннитѣ за това графи.

Въ квитанционната книга се записватъ на цѣло всѣка една сума по декларациитѣ, а депозитната квитанционна се води по порядъка, изложенъ въ глава XIII отъ настоящия правилникъ.

§ 104. Въ кассовата книга се събиратъ, както дневнитѣ, така и страничнитѣ, мѣсечнитѣ и общитѣ сумми. Мѣсечнитѣ и общи сумми на кассовата книга трѣбва да бждатъ равни съ суммитѣ на бухгалтерската.

§ 105. Заличванѣе и истъргванѣе въ книгитѣ за смѣтководството не се допуца; затова, когато би се направили грѣшки, неправилно записванитѣ думи и цифри се заличаватъ съ двѣ чърти и се поправятъ отъ горѣ съ червено мастило.

§ 106. Паричнитѣ сумми се пазятъ въ здрави желѣзни ковчези или въ дървени, но обковани съ желѣза; тѣзи ковчези иматъ 2—3 ключа.

Въ I и II класнитѣ митници, гдѣто има касиеръ, единия ключъ се пази у управителя, а другия — у касиера; въ останжалитѣ обаче митници и въ пунктоветѣ, ключеветѣ се пазятъ, въ първитѣ — у правителитѣ, а въ вторитѣ — у писаритѣ. Кассата ноцно врѣме се пази отъ митарственъ стражаръ.

Гдѣто позволява мѣстото и гдѣто се полагатъ касиери, ковчезитѣ се турятъ въ особни влагалища, предназначени отъ огънь и разбиванѣе; ключътъ отъ влагалищата се пази у касиера. Вратата на влагалището се запечатватъ съ частнитѣ печати на управителя и касиера така, щото безъ поврежданѣе на печатитѣ да не може да се отвори, и предъ тѣхъ се поставя часовой отъ митарственитѣ стражари.

§ 107. Разнитѣ парични знакове се турятъ въ отдѣлни торби, но сребърнитѣ монети, цѣната на които е по-доло отъ 1 левъ, се държатъ въ една обща торба.

Кассовата книга се затваря всѣка вечеръ въ кассата.

Забѣлѣжка. Въ кассата на митницитѣ не е позволено да се държатъ частни сумми; въ противенъ случай тѣ се прибиратъ въ полза на хазната.

§ 108. Касиерътъ внася и изважда пари отъ влагалището винаги въ присѣтствието на управителя.

Влизанѣето въ влагалището не се позволява на частни лица, съ исклучение на ония, които иматъ право да правятъ ревизия.

§ 109. За цѣлостта на паричното съкровище въ митницитѣ отговарятъ управителътъ и касиерътъ, за която цѣль тѣ даватъ поржчителство опредѣлено отъ Министерството на Финанситѣ.

Забѣлѣжка. Въ митницитѣ, гдѣто има касиеръ, поржчителството се взема само отъ него, а управителътъ отговаря за паричнитѣ сумми само въ ония случаи, когато по немарение и неиспълнение своитѣ обязанности, той е допустнжалъ и непредварилъ загубитѣ на хазната.

§ 110. Събранитѣ сумми въ митницитѣ, щомъ сж по-големѣ отъ даденото поржчителство, не бива да се държатъ въ кассата повече отъ три дни; а по-малкитѣ — не

повече отъ двѣ седмици; и въ двата случая суммитѣ трѣбва да се внасятъ въ ковчезничеството.

Митницитѣ и митарственитѣ пунктоветѣ, които сж далечъ отъ окръжнитѣ или околийски ковчезничества, испращатъ паритѣ по пощата, а гдѣто нѣма поща — по слушащи лица.

Забѣлѣжка I. Пункуетѣ внасятъ доходитѣ си, въ митницата 2 пкти въ мѣсеца съ обявление по обр. No. 20, срещу които имъ се дава квитанция по обр. No. 15.

Забѣлѣжка II. Останжалитѣ срещу 1 на слѣдующия мѣсець сумми въ митницитѣ се внасятъ въ ковчезничеството съ особено обявление не по-късно отъ 3 число. Тѣзи сумми, както и всички расходи, се записватъ въ кассовата книга веднага слѣдъ испращанѣето имъ въ ковчезничеството.

§ 111. Квитанциитѣ, получени отъ ковчезничеството срещу внесенитѣ доходи, както и онѣзи, за които се говори въ §§ 98 и 125 отъ настоящия правилникъ, се ушиватъ за всѣки мѣсець отдѣлно и се испращатъ въ Министерството наедно съ другитѣ книги, придружени отъ единъ опись.

Забѣлѣжка. Общата сума на квитанциитѣ трѣбва да е равна съ мѣсечната сума на дохода, показанъ въ кассовата и бухгалтерската книги.

ГЛАВА XV.

За бухгалтерското смѣтководство.

§ 112. Бухгалтерското смѣтководство се държи по слѣдующитѣ книги: 1) книга за вписванѣе декларациитѣ (обр. No. 12); 2) бухгалтерска книга за записванѣе доходитѣ (обр. No. 16); 3) книга за подробноститѣ на декларациитѣ (обр. No. 39); 4) книга за записванѣе транзити и транспорти (обр. No. 27 и 28); 5) книга за записванѣе антрепозита (обр. No. 30); 6) книга статистическа; 7) вѣдомость за материяла на митницитѣ (обр. No. 40) и 8) инвентаръ (обр. No. 43).

§ 113. Всяки стоки, помѣстени въ декларациитѣ и квитанциитѣ за пѣтническитѣ вещи, записватъ се въ книгата за подробноститѣ на декларациитѣ не по-късно отъ три дни. Въ тая книга се записватъ изъ декларациитѣ происхождението или назначението, количеството, наименованието, статиитѣ на тарифата, единичната цѣна, общата стойность, митото и другитѣ сборове на стокитѣ. Тя не се праща въ Министерството, но си остава въ архивата на митницата.

§ 114. За наличността на книгитѣ, бланкитѣ, пломбитѣ и други материяли, митницитѣ съставятъ ежемѣсечна вѣдомость по обр. No. 40, и ж испращатъ въ Министерството не по-късно отъ 7-то число на мѣсеца.

§ 115. Всичкитѣ предмѣти, както маси, столове, печки и тѣмъ подобни, които се купуватъ отъ канцелярскитѣ или отъ особни сумми, се пазятъ въ митницата и се записватъ въ инвентара.

Всѣка година на 1 януарий митницитѣ испращатъ препись отъ инвентара въ Министерството на Финанситѣ, за предаванѣе въ Смѣтнатата Палата.

§ 116. Статистическитѣ книги се водятъ по особнитѣ наставления на Статистическото бюро.

ГЛАВА XVI.

Общи распоредания.

§ 117. Всички книги и бланки, както по писмоводството, тѣй и по смѣтководството и бухгалтерията, се испращатъ на митницитѣ, приготвени отъ Министерството на Финанситѣ. Кассовата книга и инвентарътъ се произватъ и подпечатватъ отъ Министерството на Финанситѣ, а всичкитѣ други — отъ окръжнитѣ управители, околийскитѣ началници и общинскитѣ управления споредъ мѣстото.

§ 118. Декларациитѣ и всичкитѣ други книги по писмоводството и бухгалтерията се намиратъ подъ вѣдението, въ I, II и III класнитѣ митници на секретаритѣ, а въ IV и V класнитѣ — у управителитѣ.

§ 119. Никакъвъ предмѣтъ не може да се отпуща отъ митницата и расходва отъ книгитѣ безъ изпълнение изискуемитѣ формалности.

§ 120. Стокитѣ, които не подлежатъ на мито и нѣматъ стойность повече отъ 300 лева, се освобождаватъ съ пѣтничка квитанция, а всички други — съ декларация.

Върху тѣзи квитанции и декларации се записватъ основанията, по които стоката е била пропустнжта безъ мито.

§ 121. Предметитѣ, които не подлежатъ на мито, не се освобождаватъ отъ $\frac{1}{2}\%$ сборъ и другитѣ косвени сборове, именно: гербовъ сборъ, пломби, такса и магазинажъ. Отъ това правило се изключаватъ вещитѣ на Негово Высочество Княза и на консулитѣ. Вещитѣ же, показани въ букви б, в, г, на чл. 3 отъ митарственния уставъ, сѣщо и учебни книги и пособия, семена, образци отъ различни стоки, медали и черковни образи, се освобождаватъ само отъ полупроцентенъ сборъ.

З а б ъ л ѣ ж к а. Църковнитѣ утвари се освобождаватъ безъ мито съ свидѣтелство отъ надлежната община, което да удостоверява, че тѣ сѣ назначени за черквата, а не за спекулация.

§ 122. Когато преминаватъ границата преселенци отъ земледѣлческо съсловие, за да се заселятъ въ Княжеството, за добитѣка имъ се взема отъ митницата поръчителство или париченъ залогъ, който се възвръща само слѣдъ представлението свидѣтелство отъ надлежната община за поселението имъ. Срокътъ до представлението такъво свидѣтелство е една година. Тѣзи свидѣтелства, както и свидѣтелствата за происхождението на Источно-Румелийскитѣ произведения, се залѣпватъ при декларациитѣ или пѣтнитѣ квитанции.

§ 123. Недовзетитѣ сумми, каквито би намѣрила митницата или контролтѣ, се изискватъ и записватъ на приходъ въ кассовата книга съ обявление по обр. No. 20. Върху обявлението се оказва номера на декларацията или пѣтнишката квитанция, отъ която е проилезла грѣшката, и обратно.

§ 124. Надзетитѣ сумми, ако не надминуватъ 100 л., се възвръщатъ отъ доходътъ на митницитѣ. Расписката за получаването на паритѣ трѣбва да показва подробноститѣ за станжлата погрѣшка и да носи номеръ на декларацията или пѣтнишката квитанция, отъ която произхожда грѣшката. Отъ това правило се изключаватъ случаитѣ, предвидени въ чл. чл. 87 и 88 отъ митарственния уставъ.

§ 125. Когато се взема двойно или тройно мито за неправилно обявенитѣ или конфисковани стоки, обикновеното мито се отдѣля и записва въ бухгалтерската книга, въ рубриката на митото, а глобата — въ рубриката на случайнитѣ доходи. При удвояването на митото не се удвояватъ другитѣ митарствени сборове. Колкото до акцизнитѣ глоби, тѣ се взематъ споредъ наказателнитѣ распоряжения за акциза на тютюня и питиетата, и отъ тѣхъ се отдѣля първоначалний сборъ и записва и въ съответствующата рубрика на бухгалтерската книга, а глобата се забѣлѣзва въ рубриката за акцизнитѣ глоби.

§ 126. За продажбата на конфискувани стоки митницитѣ обявяватъ чрезъ официалния вѣстникъ.

§ 127. Съставенитѣ актѣ за продажбата се залѣпа при обявлението по обр. No. 20, съ което взетитѣ отъ продажбата пари се внасятъ въ кассата. Тѣзи пари се записватъ на приходъ напълно.

§ 128. За слѣдуемитѣ награди отъ конфискованитѣ стоки се прави представлението въ Министерството на Финанситѣ.

Въ това представлението се излага:

1) общата сума, получена отъ продажбата на конфискованата стока;

2) наложената глоба съ забѣлѣжка, че тя е взета отъ виновника или трѣбва да се спадне отъ суммата на продажбата;

3) вносна ли е или износна стоката, отъ кого и кога тя е уловена, и съ постановление на митницата, утвърдено отъ Министерството, ли е конфискована, или по присѣда отъ надлежното сѣдилище;

4) всичкитѣ митни и други сборове подробно, сѣщо и станжилитѣ разноси по продажбата, пренасянето, или прехраната; най-послѣ

5) слѣдъ спаданьето на разносикитѣ, каква сума е останяла и записана на приходъ.

При представлението се прилага преписъ отъ квитанцията на ковчежничеството, съ която е внесена суммата.

Подобни сумми, при записването имъ на приходъ, раздѣлятъ се по слѣдующия начинъ: въ рубриката „вносно мито“ се записва само слѣдуемото мито, а остатъкътъ — въ рубриката „случаенъ доходъ“.

§ 129. Трѣбователнитѣ си вѣдомости за съдържание на служащитѣ въ митницитѣ испращатъ въ Министерството на Финанситѣ около половината на всѣкой мѣсець и въ два екземпляра.

§ 130. При всѣко приеманье и предаване длѣжността се съставя актъ въ два екземпляра, отъ които единий остава въ митницата, а другий се испраща въ Министерството.

Тоя актъ, както и инвентарьтъ, по който се приематъ и предаватъ нѣщата на митницата, трѣбва да сѣ подписани и отъ двѣтѣ страни.

§ 131. Взетитѣ въ натура стоки могатъ да се продаждатъ и безъ публиченъ трѣргъ, ако дадената за тѣхъ цѣна не бѣде по-малка отъ цѣната, за която сѣ оставени.

§ 132. За контролиране редовното обикаляне границата отъ стражаритѣ служатъ книжкитѣ по обр. No. 43.

Тѣзи книжки ежемѣсечно се преглеждатъ отъ митницата, и въ края на годината се испращатъ въ Министерството за провѣрка.

§ 133. Въ случай на изгубване листоветѣ за транзитъ и транспортъ, или за пренасянье стоки отъ едно пристанище въ друго, митницитѣ издаватъ, по писмено заявление отъ търровеца, удостоверение по обр. No. 44, което носи номеръ отъ изходящия журналъ.

Подобно удостоверение се дава и за платеното мито на внесениитѣ или изнесени стоки.

§ 134. Въ митарственнитѣ пунктове се държатъ книгитѣ по обр. No. 1, 2, 3, 4, 5, 19, 20, 37 и 38, а при пунктоветѣ при желѣзницата Руссе—Варна — по обр. No. 1 до 5, 19, 20 и 25.

ГЛАВА XVII.

За ревизиитѣ и испращанье книгитѣ.

§ 135. По край ненадѣйнитѣ ревизии, които ставатъ по распоряжение отъ Министерството на Финанситѣ за състоянието на наличността въ касситѣ, сѣщо така и за кассовото и бухгалтерско смѣтководство, се извършватъ на послѣдния день вечерята на всѣки мѣсець домашни ревизии, съвмѣстно отъ управителя, секретаря и оцѣнителя, а гдѣто нѣма тѣзи послѣднитѣ двѣ длѣжности, — отъ управителя и писаря.

При тѣзи ревизии се провѣрява както цѣлостта на кассата и ковчежническитѣ квитанции, така и правилното показване въ кассовата книга видоветѣ на монетитѣ, редовното водене на всичкитѣ книги въобще и правилното израсходване канцелярскитѣ сумми. За резултата се съставя актъ, който се испроважда своевременно въ Министерството на Финанситѣ.

§ 136. Не по-късно отъ 15 число на всѣки мѣсець, митницитѣ испращатъ въ Министерството на Финанситѣ слѣдующитѣ книги, употребени презъ миналия мѣсець:

1) извлѣчение отъ бухгалтерската книга и депозититѣ по обр. No. 41;

2) бухгалтерската книга;

3) манифеститѣ, извлѣченията отъ тѣхъ, провѣрителнитѣ листове (Revisions-liste) и всички документи, съ които е записана извѣстна стока на приходъ въ магазинната книга;

4) магазинната книга;

5) повърнитѣ транспортни и транзитни листове;

6) всички декларации и обявления, както сѣ записани поредъ въ бухгалтерската книга;

7) книгитѣ за пѣтнишкото преглеждане;

8) оригиналнитѣ квитанции отъ ковчежничествата, депозитнитѣ листове и распискитѣ, и

9) кочанетѣ на листоветѣ за пренасяние стоки отъ едно пристанище въ друго.

Исключавайки книгитѣ по обр. No. 1, 2, 3, 4, 5, 12, и 39, както и статистическитѣ книги, всички други се испроваждатъ въ Министерството не по-късно отъ 1 марта на слѣдующата година.

З а б ъ л ѣ ж к а. При испращаньето бухгалтерската книга, се прави въ новата книга прѣносъ на суммитѣ постѣпили до 1 число на всѣкой мѣсець; а въ магазинната книга се преносѣтъ не израсходванитѣ до 1 число стоки въ новата книга за слѣдующия мѣсець.

Листоветѣ отъ едно пристанище въ друго се ушиватъ въ тетради отъ такъвъ обьемъ, колкото е нужденъ за единъ мѣсець.